

Ako to vidím ja **Zákonník**

Ak chce dnes firma prepustiť zamestnanca, musí mať preňho momentálne nasporené dva až tri mesačné platy. Novela Zákonníka práce jej má nariadiť zvýšenie sumy na dvojnásobok. To preto, „aby boli obyčajní ľudia, ľudia práce, viac chránení“.

Lenže neprispieva práve málo pružný trh práce spolu s neporiadkom v odvodovom systéme k tomu, že „obyčajní ľudia“ sú diskriminovaní a že ekonomika funguje horšie, ako by mohla?

V roku 2006 bolo v našom hospodárstve zamestnaných o 2,2 percenta ľudí viac ako rok predtým. Počet registrovaných živnostníkov sa však zvýšil až o 5,6 percenta. Zdá sa, že zamestnanecký pomer je oproti zmluvám živnostníkov aj dnes taký nevýhodný, že počet tých, ktorí nie sú Zákonníkom práce chránení vôbec, ďalej narastá. Po zvýšení nákladov na zamestnanca v dôsledku novely zákonníka sa zrejme ešte zrýchli.

Navyše, podľa správy OECD o Slovensku dochádza tak ku rozširovaniu duality trhu práce: Rovnaká práca zaťažaná rôznymi nákladmi na rozviazanie zmluvy, na dane a odvody znamená nielen diskrimináciu niektorých ľudí, ale aj to, že bohatstvo krajiny nie je vytvárané tými, ktorí to dokážu najefektívnejšie, ale tými, ktorí si v nejasnom právnom a ekonomickom systéme nájdu lepšie chodníčky.

To je nevýhodné nielen pre ľudí ochotných rešpektovať okrem znenia zákonov aj ich ducha, ale aj pre celú krajinu. Materiálne aj morálne. Riešenie sa vláda nesnaží nájsť v postupnom približovaní pravidiel platných pre zamestnanca a živnostníka, ale v administratívnom prinútení významného počtu živnostníkov zamestnať sa. Vláda aj po dlhej polemike tvrdí, že to dokáže.

Nech sa teda páči. Najneskôr rok pred parlamentnými voľbami budeme mať k dispozícii ďalší dôkaz o tom, či vláda chápe, ako treba udržiavať hospodársky rast a súčasne pomáhať ľuďom v núdzi, alebo ani jedno.

18. 6. 2007 | Eugen Jurzyca, INEKO